

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Pažnja vsak četrtek in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, pol leta 2 K in za četrt leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge tujenavstrijke 6 K. Kdor hoče sam ponj, plača na leto samo 8 K. Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopolnjuje do odpovedi. — Udje „Katal. Mestnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 vin. — Uredništvo: Koroska cesta šte. 5, — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo: Koroska cesta šte. 5, vsprejema naročnine, inserate in reklamacije. — Za inserate se plačuje od enostopne pettvice za enkrat 15 vin., za dvakrat 25 vin., za trikrat 35 vin. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede jutraj. — Ne zapre reklamacije so poštnine proste.

Par besed.

S to številko stopamo v 45. leto svojega obstanka. Naše ime je znano po slovenski domovini. Priljubljeno pri prijateljih, besno sovraženo pri neprijateljih. Naši neprijatelji so nemškutarji, odkriti in slogaški liberalci ter socialni demokrati. Z njimi je dovolj jasno izražen naš program.

Mi smo glasilo slovenskih katoliških posestnikov ter njihovih delavcev. Ne glasilo, določeno z glasovanjem na kakem shodu ali v odboru katkega društva, ampak prosto izbrano od vsega slovenskega kmečkega ljudstva s tisoči in zopet tisoči naročnin. Mi smo najbolj razširjen časnik na Slov. Štajerju. Kar stoji v našem listu, za to izve vse spodnještajersko ljudstvo.

Zavedamo se svojega močnega in odličnega stališča med našim slovenskim narodom. Zato se bomo tudi v bodoče držali skrbno poti, po kateri smo doslej hodili in katero je ljudstvo z ogromno večino odobrilo. Branili bomo vero, jezik in zemljo slov. ljudstva. Branili bomo vestno, odločno in navdušeno.

V verskih rečeh bomo zvesto sledili katoliški cerkvi ter se z vsemi svojimi organizacijami oklepali naših nadpastirjev. Čim bolj se ravno v današnjih časih zaganjajo nasprotniki v katoliško cerkev, njene nadpastirje in zveste jim vernike; čim bolj si prizadevajo, zabraniti mladini vsak verski pouk v šolah in organizacijah; čim bolj hočejo onemogočiti stik in vpliv katoliške cerkve s posameznimi družinami in vso družbo; čim bolj hočejo s knjigami in časopisjem zasirati vse sloje človeške družbe, osobito pa mladino; tem trdnjeje, odločneje in zvesteje moramo stati mi na braniku za najdražjo svojo svetinjo, za sv. vero. Vsako polovičarstvo mora biti izključeno. Na eni strani mežikati z liberalnimi društvi, zadrugami in listi, na drugi strani pa se prištevati vkljub temu h katoliški struji, to je nepoštenost in javnem življenju, za katero tičijo navadno osebni, nikdar vzvišeni nagibi.

V političnih zadevah se bomo držali naše edine katoliško-narodne politične organizacije za Slov. Štajer, Slovenske kmečke zveze. Podpirali jo bomo in ji pomagali pri njenih poštenih prizadevanjih. Z njenim delovanjem med našim ljudstvom se je čudovito razširilo in poglobilo razumevanje vsega javnega delovanja. To dejstvo ostane njena večna zasluga, katere ji tudi vsi združeni nasprotniki ne morejo utajiti. Seveda rodi politično delovanje, ki je zvezano vsled razmer s hudim bojem proti drugim strankam, tudi pojave, ki mehkim in miroljubnim dušam niso ljube. To-

da ti pojavi spremljajo vsak strankarski boj in ga morajo spremljati, dokler boj ni končan. Zato pa treba odločnosti in brezobzirnosti v boju, da je tem prej končan in da pridemo zopet v mirne razmere. V vse-slovenskih zadevah, kjer in kadar je treba skupnega nastopa celega naroda, bomo sledili Vseslovenski ljudski stranki, ki stoji sedaj pod izbornim vodstvom dr. Susteršiča.

Narodnost pa je naša itak v nas od nekdanj najboljših zagovornikov. Ako bi si dovolil kdo trditi, da smo brezdomovinci, mlačneži, mrzli narodnjaki, bi se mu vsakdo smejal. V našem taboru je slovenska zvest, in mi smo, ki s svojimi izobraževalnimi, mladeniški, denarnimi, gospodarskimi in političnimi organizacijami klubujemo nasprotnim valovom. Pri vseh volitvah smo odklanjali vsako zvezo z narodnimi nasprotniki, dočim smo videli na liberalni strani tužno prikazen, da so se vezali v dosego trenutnih uspehov proti nam, svojim rodnim bratom, tudi s tujci in narodnimi odpadniki.

Obetamo, da bomo tudi v ravno nastoplem letu stali istotako junaško na braniku za vero, jezik in zemljo slovensko. Kdor hoče vršiti isto nalogo, naj pojde z nami. Pri nas je moč in zmaga!

Pogled nazaj.

Preteklo leto ni bilo tako, da bi ga bil kmečki stan lahko vesel, čeprav se je prikazal velik komet in so babjeverneži prerokovali iz njega srečo.

Najprej poljedelstvo. Vseled neugodnega vremena se je pridela v Avstriji glavnih starih vrt zita skupaj 8'55 milijonov kvintalov (meterski stot), in sicer pšenice 0'24, rži 1'40, ječmena 2'56 in ovsa 4'35 milijonov kvintalov. Na Ogrskem je bila žetev precej boljša, tam 237'55 milijonov kvintalov, vračunši turšico. Žetev je tolika, da ima država za kruh dovolj zita doma.

Cene za pšenico so vsled poročil, da je splošna svetovna žetev ugodna, od junija naprej padale. Junija se je še na Dunaju plačevalo za ogrsko pšenico za kvintal 34'80 K, avgusta že samo 22'80 K. Rž je padla od 20'80 K na 15'60 K. Šele septembra so postale cene zopet stalne.

Tudi živinoreja ni imela lani zlatih časov. Posledice 2letne suše so se močno poznale. Živinorejci so morali skrbeti, da si napolnijo zopet lileve, vsled tega je bila prodaja mogoče nekoliko bolj mlačna. Od državnega zbora dovoljenih 6 milijonov kron za povzdigo živinoreje se ni prišlo med ljudstvo. Deželni odbori, pred vsem naš štajerski, delajo izredno poča-

si. V poletju se je pojavila potem slinovka, kar je ne- navadno huda šiba za živinorejce. Kljub vsemu temu bi bilo še dovolj živine. Toda mesarji in meščanski krogi so delali z velikim krikom za uvoz tujega mesa. Vlada se je udala in dovolila najprej za poskušnjo uvoz argentinskega mesa. Potem se ji je posrečilo dobiti tudi v državnem zboru večino, s katero se je do- volilo naši vladi uvažati v neomejeni meri argentin- sko meso, dokler ga ne bo doma dovolj. Seveda je na- vezana naša vlada tudi na dovoljenje ogrske vlade, ki pa skrbi v tem oziru mnogo bolj za kmečki stan. To je ena izmed onih dobrih strani, vsled katere se naši poslanci svojedobno glasovali za pogodbo z O- grsko. Ogrska vlada noče dovoliti čez 2000 ton (1 to- na = 1000 kg) argentinskega mesa.

Vinogradniki so imeli slabo letino. Trgatev je bila slaba, ne tako z ozirom na kakovost, kakor z ozi- rom na količino. V državnem zboru je še vedno vlad- ni predlog, da se vpelje novi vinski davek, na dnev- nem redu.

Hmelj je imel srednje cene, samo, da so pri nas mejkupi krivi velike nestalnosti na cenah in tudi večkratnega neutemeljenega pritiskanja na cene. Tr- govina s hmeljem potrebuje nujno korenite spremembe.

Lesna trgovina je cvetela. Na jugu je šel les v balkanske dežele, pred vsem pa v Italijo in preko morja. Na Spodnjem Štajerskem je lesna trgovina še večinoma v tujih rokah. Lesne cene so se smatrale kot ugodne.

Končujemo ta kratek pregled nazaj o najvaž- nejših naših gospodarskih panogah z željo, da bi bilo novo leto za kmečki stan ugodnejše.

Politični ogled.

— Cesar obolel. Naš presvitli cesar stoji že v 81. letu svoje starosti, zato nas vznemiri vsaka vest iz Dunaja, ki nam poroča neugodno o njegovem zdrav- ju. Na novega leta dan se je razglasilo, da je cesar nalahno obolel na nahodu, vsled česar isti dan ni ni- kogar sprejel, in je moral odkloniti celo navadno skupno čestitanje nadvojvod. Cesar je prehlajen na sapniku in ga vsako jutro muči kašljanje. Vročica ni nastopila nobena, kar je znamenje, da je prehlajenje zares lahko. A ker je imel cesar pred tremi leti hu- do vnetje sopil, se mora sedaj močno varovati vsled nastoplega prehlajenja na sapniku. Vsi narodi zato s strahom gledajo proti Dunaju in prosijo Boga, da obvaruje sivolasega starčka na cesarskem prestolu vsake nevarnosti.

pouk. Z veseljem se je lotil dela, zahajal naprej v šo- lo, čeravno je moral mesto zajuterk izvrševati nalo- ge in se za dan pripravljati, opoldan krómpir ali pa fižol vživati, za večerjo pa poučevati otroke. Šlo je le. Ko pridejo vojaški nabori, uvrstijo ga med vojaše in mu s tem prerežejo daljno pot. Ves potr, osamljen, vendar za zaupanjem v Boga, se vrže v vojaško su- njo ter si pribori z dobrim vedenjem naklonjenost svojih poveljnikov.

Bližal se mu je konec vojaške službe, in zopet se ga loti nepopisna obupnost, v kateri mu je že vse- eno, živeti ali ne živeti.

Ko tava po glavnem mestu, sliši klicati zvon v cerkev. Prebudi se iz svojih sanj ter stopi zaupno v bližnjo cerkev. V samotnem kotu poklekne ter Vsemo- gočnemu z gorečo prošnjo potoži svoje gorje, naj ga vendar ne zapusti in mu pokaže pot v bodočnost. Gi- njen in miren zapusti cerkev ter se poda v vojašnico. Ko bi bil prezrl glas zvona, postal bi bil grozna žrt- va umora in ne bi bil doživel radosti, katere ga je čakala v vojašnici.

K njemu stopi desetnik z večjo denarno nakaz- nico in z listkom od prijatelja, kateri mu naroča, naj takoj po odpustu pride v trg N. za uradnika.

„Hvala Bogu!“ je vzdihnil, „rešen sem.“

III.

Nekoliko dni pozneje vidimo našega prijatelja v civilni obleki korakati zadovoljno in z vso pogumnost- jo mladega moža v svoj urad, v katerem je vestno in uspešno posloval, si pridobil naklonjenost okolice ter si ustanovil lastni dom, v katerem je v blagostanju z ženo in z otroci srečno živel. Mladi otroci, bili so nje- gov ponos, čuval jih je do skrajnosti ter vzgojil prav v krščanskem in narodnem duhu.

PODLISTEK.

Trpin.

(Resnična dogodka iz življenja).

I.

Okički Mirko je bil prav čeden in vrl fant, ve- selje svojih starišev. Že v nežnih letih ga je jemala mati rada seboj k božji službi, oče mu je pa razkazo- val vrt, njive, travnike, hosto, posebno pa ga je rad učil, kako se obdelujejo gorice. Na ta način vcepil se je mlademu otroku v srce nežni verski čut in neizre- čena ljubezen do rodne zemlje, katere čute je gojil in čuval kot skrbna vrtnarica svoje rožice, in katerih mu ne bi bil izdržal tudi najhujši vihar življenja.

Veliko nedolžnega veselja je preživel naš Mir- ko v družbi svojega brata in sester, katere je zvesto spremljal pri njihovih poslih, bodisi na paši, bodisi pri poljskih opravkih.

Prišel pa je čas šolskih let; moral je dejati to- rej torbico čez ramo, v katero mu je bila nadevala skrbna mati potice, in katero je med potom gredoč z očetom v šolo pridno ščipal. Prišedši v šolo, izroči ga oče učitelju in se poslovi. Prvič v njegovem življenju polotil se ga je neki neprijetni čut in s solzami v o- čeh je gledal za odhajajočim očetom, nezaupno pa zrl po strani na to novo družbo. Sicer se je pa prav kmalu privadil novim tovarišem, zvesto poslušal žive nauke svojega učitelja ter postal kmalu eden prvih iz- med sošolcev; ljudsko šolo je izvršil izvrstno ter bil od vseh priporočen za nadaljevanje šol, kar mu je tudi prav ugajalo. Skoro ves čas je bil tudi strežnik

svojemu katehetu pri sv. maši ter prinesel marsikate- ri novič svoj materi domov, da ga shрани. Enkrat pa jo je bil pri svojem učitelju vseeno pošteno sku- pil; pašel je namreč v prostem času njegovo kravo na pašniku, kjer je stala črešnja, polna lepih, rude- čih plodov, in sline so se mu začele cediti. Ne pre- mišljuje dolgo in — smuk — spleza na drevo ter tla- čiči skrbno kot orehe debele črešnje v usta in žepe, kravica pa jo popiha med tem v bližnjo koruzo. In jo! bliža se učitelj in od daleč že vpije:

„Mirko! za Boga! Kje pa si? Kaj boš sedaj v koruzi pasel?“

Malo da ni sčrčal iz črešnje na tla, s tresočim glasom odgovarja: „Tukaj sem, pa krave nisem jaz tje nagnal.“

„Hitro se mi spravi dol in zavrni kravo, sicer bova pa v šoli obračunala,“ se krega učitelj.

Bolj se krega in bliža učitelj, višje pleza naš Mirko. Končno učitelj sam kravo odžene, Mirko pa zleže iz drevesa ter se s strahom poda v šolo, kjer se jih je par prav gorkih nalezal.

Vendar je dobil izvrstno spričevalo ter se pri- pravljaj za odhod v mesto, da se še bolj izobrazi.

II.

Pregovor pravi: Komur Bog kaj posebnega pri- sodi, tega skuša. Mirko, ali kakor so ga pozneje ved- no nazivali, Okički študent, se je hrabro vedel, in do- končal vse nižje razrede z odliko. Pa začela se je tu- ga njegovega življenja. V višjih razredih umreta mu zaporedoma oče in mati in stal je med tujimi ljudmi brez pomoči, brez strehe, brez tolažbe. V tej grozni tugi se obrne s polno zaupnostjo do Najvišjega, z go- rečo prošnjo za odpomoč. In glej! Kmalu se mu ponu- di par bogatih meščanov, naj-prevzame njih otroke v

— **Baron Bienenrth** bo zopet ministrski predsednik. Na Silvestrovo je dobil od cesarja pismo, v katerem mu naroča, naj sestavi novo vlado. Dunajski listi pišejo, da se je Bienenrth vsled tega že začel posvetovati z načelniki velikih strank. Grof Stürkh baje ne bo več naučni minister, ampak notranji minister. Nemci silno želijo, da bi ostal Hohenburger še nadalje pravosodni minister. Naučni minister bo baje Poljak dr. Glombinski. Tudi Čehi pridejo v novo ministrstvo. Kako bo s Slovenci in Hrvati, o tem ni še nič slišati.

— **Zopet upor.** Iz Portugalskega prihajajo vesti, da proti tej deželi zopet upor. Ljudstvo je nezadovoljno s sedanjo vlado, ki je nagnala kralja in naredila iz kraljevine lje dovlado. Prekucuh so obetali ljudstvu prej kruh, sedaj pa mu dajejo kamen. Se slabše je ko prej, ker sedaj samo sorodniki in prilivci mogotcev dobivajo boljše službe. Med nižjim ljudstvom je nastalo vsled takega postopanja vznemirjenje, ki se je polastilo tudi velikega dela vojaštva. Seveda upa odstavljeni kralj Manuel, ki živi v Londonu, da bo potem takih novih uporov prišel zopet do izgubljenega prestola.

Mala politična naznanila.

Dne 31. decembra: Listi poročajo, da v kratkem odstopi naš zunanji minister grof Aehrenthal. Njegovim naslednikom je določen grof Berchtold, dosežani poslanik v Petrogradu, kateremu se je posrečilo, zblizati v zadnjem času Avstro-Ogrsko z Rusijo. — Srbska skupščina je odobrila z 88 proti 15 glasovom trgovinsko pogodbo z Avstro-Ogrsko. — Italija izstopi baje iz trozveze. V rimskih političnih krogih se govori, da se pripravljajo preobrat v zunanji politiki. Italija sklene baje zvezo s Francosko.

Dne 1. januarja: Iz Beograda se poroča, da se sklene štiri nove pogodbe med Srbijo in Avstro-Ogrsko glede na 1. konzulate, 2. pravosodje, 3. zapuščine in 4. na izročitev hudočelcev. — Nemcem so se uprli prebivalci Karolinskih otokov v Tihem morju. Pobili so več Evropejcev. — V Perziji se vrše sedaj hudi boji med Angleži in Perzi. Ob Perzijskem zalivu so prebivalci zelo živahno utihtapljali orožje. To so hoteli Angleži preprečiti in so poslali tja svojo vojno ladjo, ki je izkrcala večjo četo vojakov. Nastal je boj, v katerem so izgubili Angleži 14 mož, Perzi 40. V celi Perziji vre. Ministrski predsednik je odstopil, vladar pa se mudi v dunajski okolici za počitnicah in se mu prav nič ne ljubi domov, kjer ga čaka le strah pred uporom.

Dne 2. januarja: S Krete prihajajo vznemirljiva poročila. Iz Kaneje se poroča, da more izbruhniti vsak čas vstaja. Skoro vsak dan se vrše velika ljudska zborovanja, na katerih se zahteva, da se naj združi Kreta z Grško. Bojevitost v Kaneji je toliko, da hočejo poslati varstvene oblasti skupno grozilo pismo Krečanom. — V Arabiji se Turki še vedno bijejo z Arabci in v Siriji z Druzi. — V Južni Afriki so se uprli Angležem Kafri. Vršilo se je več bojev, v katerih so bili domačini večinoma pobiti od Angležev.

Dne 3. januarja: Včeraj ob 11. uri dop. so se zbrali v deželnem dvorcu v Pragi zastopniki vseh deželnozbornih klubov, da določijo predpogoje, pod katerimi bi bilo mogoče zasedanje češkega deželnega zbora. — Špansko ministrstvo je podalo ostavko, kralj pa je zopet poveril sestavo novega ministrstva Canalejasu, čegar politični program je odobril. — Revolucija v Mehiki traja še sedaj. Revolucionarji sicer doživljajo vedno novih porazov od strani vladnih vojaških čet, a kakor je videti, ne bo še tako kmalu miru v deželo.

Razne novice.

* **Pri knezoškofu.** Na novega leta dan so se poklonili zastopniki mariborskih katoliških duhovščin, da njimi mnogo odl. svetnih gosp. in marib. duhovščina prevzvišenemu gospodu knezoškofu, da jim izrazijo najspoštlivejša novoletna voščila. V imenu duhovnikov, katerih se je zbralo nad 30, je stolni prošt prelat K. Hribovšek ponovil obljubo vdanosti in

Pa tudi ta sreča ni hotela ostati stanovitna. Živel je v soseski bogat, pa strasten krivovernik, kateri mu je grozno zavidal srečo in začel liki lisica loviti obitelj Okičkovo v svoje mreže. Ker je bil tudi zagrižen nasprotnik naroda, med katerim je živel, mu je oče Okički v verskih in narodnih nazorih marsikatero resno, pa odkrito zasolil, kar je Judeža — tako so ga imenovali sosedje — napotilo na tihem k maščevanju.

Neko pomlad bila je v trgu birma in vse je hitelo, pripraviti milostljivemu nadpastirju dostojen sprejem.

Tudi oče Okički postavlja ob cesti stebre za slavo. Mimo pa pride Judež in porogljivo namigne: „Pod tem slavo lokom se vaš nadpastir ne bo vozil, ker ga bom dal jaz podreti.“

Nato Okički zariti, stopi k stebri in ogorčen zažuga: „Predrzi se žaliti celo faro, nesramneži!“

In sedaj je bil ogenj v stehi. Boječ se, da bi si nakopal sovraštvo celega prebivalstva na glavo, odkimal je tiho in se zarotil z vsemi silami, se maščevati nad našim junakom.

Kakor pajk, ki prede muham mreže, začel je postavljati mreže nedolžni obitelji, katero je z najhujšimi zvijačami odtujil lastnemu reditelju; ker je imel Okički še dolg na svoji posesti, vtihotapil se je kot

pokorščine do nadpastirja, od Boga postavljenega, ki so v svojem odgovoru vsem navzočim in ob enem duhovnikom vse škofije želeli srečo in blagoslov pri izpolnjevanju težavnih stanovskih dolžnosti. Ob enem so napovedali za nastopno leto 1911 škofijski zbor, ki naj dosedanje škofijske določbe spravi v soglasje z odloki provincijalne sinode solnograške leta 1906, in ki naj z ozirom na krajevne razmere uredi izvrševanje najnovejših papežskih ukazov o svetem obhajilu, o starosti prvoobhajancev itd. Kot zastavo božjega blagoslova za nove leto so podelili zbranim pred odslovljivo svoj višjepastirski blagoslov.

* **Duhovska vest.** Č. g. Alojzij Zamuda je bil dne 1. t. m. inštaliran na župnijo Črešnjevce pri Sl. Bistrici.

* **Iz pošte.** Poštna oficijala Rudolf Ernstberger in Ludovik Jossek, oba v Mariboru, sta imenovana poštini kontrolorjem. Poštni pristav Franc Rumpf v Mariboru je imenovan za poštarja v Muti.

* **Častno občanstvo.** Povodom zlate svete maše mil. gospoda opata Fr. Ogradija ga je občinski odbor celjske okolice soglasno imenoval častnim občanom celjske okolice. Te dni je občinsko svetovništvo z županom Glinšekom na čelu izročilo gospodu jubilantu krasno izdelan diplom (delo gospoda Benčana), ki v svojih dekoracijah kaže insignije jubilarovega dostojanstva kot infuliranega opata in simbole njegovih čednosti.

* **Se enkrat prosimo vse naše prijatelje,** da nam pridobijo mnogo naročnikov. Naš list bi ne smel manjkati v nobeni slovenski hiši. Listi so tihi, a najboljši agitatorji. Kakšni listi, taki kraji!

* **Mladenci!** Ko so vas lani zmerjali nemško-liberalni učitelji po posebnih letakih za svinje, obljubila je tudi Narodna stranka in Zveza slovenskih učiteljev, da bo ta surov napad javno ožigosala. Do danes nobena še ni izpolnila svoje obljube. Le Kmečka zveza in njeni listi so se potegovali za vas. Zato pa pridobivajte sedaj ob novem letu svojem prijateljskemu listu „Slov. Gospodar“ novih naročnikov in izpodrite vse nasprotne! Zob za zob, a tudi prijateljstvo za prijateljstvo!

* **Cesarjevo zdravje.** Iz Dunaja poročajo dne 3. t. m.: Cesarju je danes zopet mnogo bolje. Noč je bila mirna, dopoldne je cesar izvrševal navadno državno opravilo. Lahek nahač, ki povzroča lahko draženje grla, bo, kakor se nadeja cesarjev zdravnik, v par dneh izginil in že izginiva.

* **Častiti duhovščini!** V smislu okrožnice preč. kn. lav. konzistorija z dne 20. decembra 1910, št. 5833, se bodo počeli s 1. januarjem l. 1911 izplačale potom c. kr. poštne hranilnice samo od c. kr. namestni je nakazane vsote, torej kongrua in remuneracije, obresti od obligacij pa se bodo dobivale kakor dosedaj pri c. kr. davčnih uradih.

* **Nemški nastop.** Če pridejo Nemci med naše slovensko ljudstvo ter ga hujskajo proti lastni veri in maternemu jeziku, se naše ljudstvo zadrži mirno. Če pa se na nemških tleh zbirajo tamkaj stanujoči, torej domači Slovenci, med seboj, takrat pa pokažejo Nemci vso svojo omiko proti slovenskim sokrajanom. Kočevski Slovenci so imeli na novega leta dan predavanje v izobraževalnem društvu. To pa je kočevske Nemece tako razjarilo, da so nastopali kot divjaki. Ko so šli slovenski ljudje k predavanju, so jih Nemci suvali in brcali, ostudno jim pljuvali v braz, obmetavali jih z gnili jajci, s snegom in z do pol kg težkimi ledeniki in kamni. Mnogonemške svojosti se je preje ojunčilo s šnopsom, da je lažje pokazalo Slovenem svojo omiko. Slovenci pa so rekli: Vse potrpiamo, da zmaga naša pravična stvar! Istina! Mi moramo in bomo zmagali!

* **Ne bo šlo.** Koroški Slovenci se pod vodstvom krščansko-socialnih slovenskih voditeljev krepko gibljejo. Nemci in vlada jim odreka šole in s tem vsako pravico do izobrazbe. A Slovenci si znajo sami pomagati z živahnim delovanjem v društvih. Seveda jih tudi tukaj preganja lubezniva vlada, večkrat seveda na naravnost sramešen način. Krščansko-socialna zveza za Koroško je naredila koncem minulega leta poučni tečaj v Svečah. Ko vlada za to izve, pa pride ta-le moder ukaz: C. kr. okrajno glavarstvo v Celovcu razpušča tečaj v Svečah zaradi kuge-slinovke pri

upnik, spravil ljubečo ženo in nedolžne otroke z vsemi grdimi sredstvi v svojo odvisnost, moža pa na kant.

Ko je ta obupno gledal porušeno srečo svoje obitelji, svojega imetja, polotila se ga je nepopisna razburjenost, že je zgrabil za smrtonosno orodje, spravi pa se je hotel poprej z Bogom ter poklekne k zadnji molitvi. Ko pogleda razpelo, strese se, neka ne navadna nadzemeljska moč ga prešine, pogubno orodje vrže od sebe in ginjen moli: „Oče večni, nad oblaki! Odpusti mi, da sem bil omahljiv! Velikokrat si me rešil tug in težav, bodi tudi sedaj zahvaljen za rešitev; spoznam, da je samoumor najgriši čin človeštva, ker v njem izraža človek popolno nesposobnost, boriti se zoper krivice sveta.“

Mirno je Okički vstal in iskal novega življenja.

IV.
In našel je Okički Mirko v starosti svoj mir. Okoliščine so hotele, da se mu je vrnila storjena škoda in krivica popravila, obitelj se ga je zopet oklenila z odkritosrčno ljubeznijo — živel je srečno. Rešila ga je stanovitnost in zaupanje v Boga. Tebi, dragi bralec, služi pa naj ta resnična dogodba v pouk, da je dobra odgoja otrok temelj celega življenja, v katerem je pot do prave sreče s trujem posut.

govedi! Tečaj se je sicer moral razpustiti, a vlada si lahko zapomni, da kuga-slinovka ne bo zadrževala koroških Slovencev v napredovanju. Mi gremo naprej, in Nemcev je strah!

* **Vedno odločno.** Vsled propadanja liberalnih struj na Slovenskem Stajerju, se dogaja, da se celjski in slogaški liberalci radi primuzajo k našim prireditvam. Proti temu ni posebej ugovarjati. Toda vsega obsojanja bi bilo vredno, če bi se mi glede vsebine naših prireditev ozirali na liberalne goste. Nastopajmo vedno odločno katoliško! Naši nazori in naša nadeja naj se prosto in brez strahu razglašajo, in sicer ravno tem bolj, čim bolj nas obiskujejo liberalci. Na liberalce nobenih ozirov! Voditelj francoskih katolikov, Piu, je pred kratkim izustil te-le besede: Imajo me za zmernege. Zato si dajte od mene povedati. Predolgo stojim v javnem življenju, da bi se kaj držal na uspehe polovičarskega postopanja. Nič ne pridobimo z molčanjem, nič z bolj ali manj prikritim udejavanjem, nič s takozvanim taktičnim in spretnim postopanjem, vedno obtičimo pri tem v močvirju. — Ravnanje se po teh krasnih besedah in bodimo vedno odločni pristaši katoliško-narodne stvari!

* **Kako kmet dela draginjo.** V „Slovenec“ čitamo: Natančno dne 22. m. m. se je zgodil nekje na Gorenjskem ta-le slučaj: Mesar je kmetici, ki je prodala prašiče, katere so plačali še nedavno povprečno po 34 kr. funt žive vage, ponudil 23 kr., in tako za njim vsi drugi, češ, če nočeš tako prodati, pa jih obdrži, nam se ni treba za-nje puliti. Zdal pa pomisli človek, da prodajajo ti mesarji slanino po 95 kr. kilo, meso po 1 goldinar, stane jih pa funt žive vage 23 krajcarjev. Če računamo vse stroške, imajo najmanj 50% dobička! Zdal pa kdo poveje, kdaj ima kmet 50% dobička od svojih prodanih pridelkov! — Očividec.

* **Socialni demokratje** nastavljajo najrazličnejše pasti, da bi vjeli nezavedno delavstvo. Po svojih listih in na shodih se kažejo zaslepljenec kot edini osrečevalci ljudstva, v resnici se jim gre pa le za to, da bi jim napolnili delavstvo nikdar polne žepe. Kaj si je izmislil nedavno socialno-demokratski mestni svet v Parizu! Sklenil je obdavičiti obisk pokopališča. Vsakdo, ki se pripelje z enim konjem na precej oddaljeno pokopališče, bo moral plačati 2 franka, tisti pa, ki se pripelje z avtomobilom, 3 franka. Letni listi za obisk raznih pokopališč bodo stali po 20, oziroma 30 frankov. — Tako odirajo rdeči osrečevalci ljudstvo tam, kjer imajo večino in moč. Zato proč od rdeče bande!

* **Liberalna stranka** v Celju doživlja zadnji čas hude udarce. „Narodni Dnevnik“ je zmrazil. Pristaši so izginili. Zadruga zveza je v škripih za denar. Zveza slovenskih posojilnic je do vratu v dolgovih. Na vseh koncih in krajih poka in se podira.

* **Od celjske Zdruga** zveze v ljubljansko je prestopila dne 26. decembra l. 1910 posojilnica v Rimskih toplicah.

* **Argentinsko meso,** te dve besedi sta bili preteklo leto bojni klic vseh neprijateljev kmeta. Zahtevali so uvoz tujega mesa, v prvi vrsti argentinskega, ne oziraje se na hude čase, v katerih se ravno kar nahaja naš avstrijski kmet. Toda tudi z argentinskim mesom ne bodo mogli dolgo ugonabljati našega kmeta. Poroča se namreč, da cene argentinskemu mesu ne bodo padale, ampak šle kvišku. Po cenitvi leta 1908 se je v zadnjih desetih letih zvišala cena za argentinsko govedo za 50 odstotkov. To vspenjanje cen na kvišku še ne nazaduje. Vrh tega pa trgovci, ki izvažajo argentinsko meso, ustvarjajo med seboj kartele (zveze) in tako umetno dvigajo cene.

* **Slinovka.** Kakor poroča poljedelsko ministrstvo, je v Avstriji po slinovki (kuga v gobcu in na parkljih) okuženih že 3316 krajev, na Ogrskem pa 5619 krajev. Škoda, ki doleti vsled tega živinorejce, utegnila bi znašati 50—75 milijonov kron. Za one živinorejce, katerim je živina poginila, ali so jo morali zaklati, bo neobhodno potrebna državna podpora.

* **Tečaj** za izobrazbo revizorjev za živinorejske zadrage. Deželni odbor kranjski priredi na mlekarski šoli na Vrhniki od 1. do konca februarja 1911 stitredenski tečaj za izobrazbo revizorjev za živinorejske zadrage. Sprejme se 10 gojencev, ki bodo za časa tečaja dobivali brezplačno hrano in stanovanje. Prosilci morajo imeti nekoliko znanja o živinoreji, kar naj po možnosti dokažejo s potrdili živinorejskih zadrug, občinskih uradov in morebitnimi drugimi izpričevali. Prošnjam je priložiti tudi domovnico in šolska izpričevala. Prošnje je vlagati do 10. januarja 1911 na deželni odbor, in sicer, kjer so živinorejske zadrage, potem poslednjih. Tudi Stajerci se sprejmejo.

* **Viničarski tečaj** priredi Kmetijska šola na Grmu za mladeniče iz vinorodnih krajev, ki se hočejo praktično izvežbati v vseh potrebnih vinogradniških in trtičnih delih. Tečaj bo trajal od 15. februarja do 31. oktobra t. l. Sprejme se šest učencev v starosti od 16 let naprej. Viničarski učenci dobe brezplačno hrano in stanovanje in v denarju po 10 K na mesec. Prošnje, katerim je priložiti krstni list ali pa domovnico, je vložiti pri ravnatelstvu Kmetijske šole na Grmu, pošta Kandija na Kranjskem do 15. januarja 1911. Sprejmejo se tudi mladeniči iz Stajerskega.

* **Kletarski tečaj** se bo vršil na deželni sadjarški in vinarski šoli v Mariboru od 6. do 11. svečana t. l. Pogoji za vsprejem so razvidni iz inserata.

* **Podporno društvo** organistov naznanja vsem onim udom, ki še niso prejeli knjižice, da so knjižice že došle in jih bodo v kratkem udje prejeli. Ako bi kateri ud po pomoti knjižice ne dobil, naj se obrne na predsedništvo podpornega društva.